

HULP VAN DE APOTHEKERS BIJ DEN STRIJD TEGEN DE KWAKZALVERIJ. — De apothekersvereniging van Balingen—Ebingen heeft in een rondschrijven de apothekers in haar district gewezen op de noodzakelijkheid van samenwerking met de artsen bij de bestrijding der steeds driester optredende kwakzalvers. Daartoe is het noodig, dat recepten van kwakzalvers niet meer in de apotheken worden bereid; de leden der vereniging worden daarom uitgenoodigd, de bereiding van zulke recepten te weigeren (*Deutsche med. Wochenschrift*). In Duitschland, met zijn door sommige ontwikkelde Nederlanders zoo zeer begeerde vrijheid van de uitoefening der geneeskunst, spreekt het van zelf, dat de apotheker ook recepten van ongediplomeerde genezers klaarmaakt; dit niet te doen, gelijk nu in Balingen—Ebingen is besloten, vereischt een bijzondere flinkheid. In ons land worden daarentegen om het wél te doen bijzondere eigenschappen vereischt, die gelukkig maar bij enkele apothekers worden aangetroffen.

BETALING VAN GENEESKUNDIGE HULP DOOR GENEESKUNDIGEN. — De artsenvereniging van Dortmund heeft besloten, de Westphaalsche „Standesordnung”, welke voorschrijft, dat artsen hun collega's en de gezinnen van collega's om niet moeten helpen, te wijzigen, en te bepalen, dat ook bij collega's steeds een rekening wordt ingediend, op den grondslag van het dubbele der minimumbedragen van de Pruisische Gebührenordnung. De *Deutsche med. Wochenschrift* beveelt deze gedragslijn voor alle artsen aan. Het is thans in Duitschland niet meer mogelijk, zijn tijd en arbeid ten geschenke te geven.

VOORSCHOTTEN VAN DEN STAAT BIJ HET OPBOUWEN VAN PRAKTIJK. — Een *leek* bepleit in *Berl. Aerzte-Correspondenz* van 20 Augustus het verleenen van voorschotten door den Staat aan jonge artsen, gelijk ook aan bouwondernemers voorschotten worden verstrekt. Hierdoor zou de vestiging van artsen kunnen worden bevorderd op plaatsen, waar er wel een noodig is, maar zich geen arts durft te vestigen. Hij zegt, bij ervaring te weten, dat de terugbetaling binnen gepast tijd zoo goed als zeker is. De staat zou op een deel der ontvangsten beslag kunnen leggen en den opzettelijken wanbetaler door een anderen arts kunnen vervangen. Ook zou de staat het eigendomsrecht kunnen behouden van de op zijn kosten aangeschafte voorwerpen en van de roerende goederen van den schuldenaar. Dan, zegt de voorsteller, behoeven jonge artsen geen aanbevelingen meer te schrijven voor twijfelachtige geneesmiddelen, en zullen zij geen kwakzalvers ter zijde staan of in de verleiding komen, afdrijvers te worden. Bovendien wint de staat met iederen goed gevestigden arts een belastingbetaler.

PINKHOF.

OORDEEL VAN EEN APOTHEKER OVER DE DOKTERS. — In de *Telegraaf* van Donderdag 10 November l.l. heeft de apotheker R. FEENSTRA in een *Aan het Zoeklicht* naar aanleiding van de door het Kamerlid TER HALL aan den minister van arbeid gestelde vragen, die de artsenijvoorziening van ons volk raken, het beleid van minister AALBERSE in zake de volksgezondheid ten sterkste afgekeurd. Daarbij wordt ook zeer afkeurend gesproken over de op touw gezette ziekteverzekeringwet, waarvan de heer FEENSTRA zegt, dat die nu gelukkig van de baan is ten gevolge van het leegraken der schatkist. Deze wet zou volgens hem het Nederlandsche volk op een veertig millioen gulden zijn komen te staan, terwijl het nut, dat zij zou opleveren, nauwelijks tien millioen waard zou zijn. De ziekenfondstoestanden, zegt hij, zijn hier te lande heusch aardig bij. Wij zouden zoo iets krijgen, als met de invoering der Warenwet. Bij zijn verdere bespreking van dit onderwerp geeft de schrijver den geneeskundigen een zóódanige veeg uit de pan, dat ik het nuttig acht, dit gedeelte van zijn geschrift in zijn geheel over te nemen, opdat al onze lezers daarvan kennis kunnen nemen. Hij gaat dan n.l. aldus voort: „Wij zouden hebben gekregen: een noodeloos duurder apparaat, een veel te hooge staatsfooi aan de busdokters en apothekers; en een ziekteverzorging, die ook zonder dit geldwegsmijten te bereiken mogelijk is. Een staatsman, die de